

[Socialministeren.]

Arbejdsgiverne er den Samfundsklasse, der i særlig Grad trænger til at ynktes.

Det ærede Medlem Hr. Rager henstillede, at naar Loven vedtages i samme Skikkelse, som den er vedtaget i i det andet høje Ting, skulde Ministeriet stille sig saa velvilligt som muligt over for de Medlemmer af den saakaldte kristelige Kasse, der ønsker at fortsætte. Det er jo rigtigt, at Loven giver Adgang til fri Overflytning med Bevaring af fuld Medlemsret i de Kasser, hvor de paagældende efter deres Fag hører hjemme, og her skal jeg først og fremmest erindre om, at som Loven nu lyder, bliver Arbejdsløsheds-kassen først ophævet fra 1. April næste Aar. Der er altsaa et helt Aar for Medlemmerne til at skifte Kasse. Dernæst vil jeg ogsaa finde det rimeligt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rager henstillede, at den Formue, der bliver til Rest, stilles til Kassens fortsatte Raadighed, for saa vidt den fortsætter uden Statsanerkendelse. Dog kan der ikke være Tale om, hvis der er en 10—20 eller 25 Mand til Rest, at de kan faa Formuen udleveret og saa i Løbet af nogle Maaneder likviderer og deler den Formue, der er tilbage. Der maa være et virkeligt Grundlag for en Fortsættelse af Kassen i den Tid, den i øvrigt kan bestaa.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Einer-Jensen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen af den Formue, den kristelige Arbejdsløsheds-kasse har, er der ganske bestemte Regler at gaa efter. Der har før været Kasser, der har opgivet Statsanerkendelsen, den sidste var Farmaceuternes Arbejdsløsheds-kasse, men ogsaa tidligere er det sket. I den Retning vil der altsaa ingen Vanskelighed blive, man vil hurtigt kunne finde ud af Fordelingen af Midlerne.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen talte om „politisk farvede“ Foreninger. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvad han mener med en saadan Udtalelse. Arbejdsløsheds-kasserne er under Statskontrol, og enhver baade i og uden for Kasserne, der har noget at beklage sig over med Hensyn til deres Administration, har Arbejdsdirektoratet at henvende sig til, hvorfra al Kontrol med Kasserne øves.

Det er i øvrigt i den korte Tid uhyre vanskeligt at komme ind paa alle de Spørgsmaal, der er nævnt. Det vigtigste er aabenbart blevet Spørgsmaalet om den kristelige Arbejdsløsheds-kasse. Jeg vil gerne herom

sige, at i 1927, da vi drøftede Spørgsmaalet om Oprettelse af denne Kasse, protesterede 350 000 Arbejdsløsheds-kasemedlemmer mod Oprettelse af denne Konkurrencekasse. Det tog Venstre og Konservative intet Hensyn til, de havde Magten, og de brugte den. Nu maa de Herrer virkelig undskyldes, nu mener vi, at den Fejl, de Herrer begik, skal rettes, nu har vi Magten, og saa er der ikke noget at beklage sig over. Hvorfor hyle over det? Det er der ingen Grund til. Nej, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde det rigtige om den Arbejdsløsheds-kasse, han sagde: saadan en affældig Arbejdsløsheds-kasse. Det er det rigtige, det er saadan et vist Sammenskrab, der finder Sted af Medlemmer, som derved slipper med et billigere Kontingent, søger at smutte uden om hele Arbejdsløshedsforsikringen, og det tror jeg dog, at de, der vil bevare en Arbejdsløshedsforsikring, ingen Interesse har i. Thi i det Øjeblik, man aabner Sluserne, aabner Muligheden for, at de, der ikke i samme Udstrækning som andre har Brug for Arbejdsløshedsforsikring, altsaa de „gode Liv“, kan slutte sig sammen i Arbejdsløsheds-kasser, saa faar disse vel et meget lavt Kontingent, men til Gengæld kan Arbejdsløsheds-kasserne med de „daarlige Liv“ ikke eksistere, og saa kommer Staten til at overtage dem.

Søren P. Larsen: Forhandlingen har jo fortrinsvis samlet sig om det Overgreb, Flertalspartierne staar i Begreb med at gennemføre, en ved Lov gennemført Standsning af Statstilskud til en Kasse, som i 10 Aar har virket tilfredsstillende. Jeg kan godt forstaa, at man ømmer sig noget ved at vedstaa den Gerning, man her er gaaet i Gang med, men det kan ikke nytte noget, at Regeringspartierne søger at snakke sig uden om eller — saaledes som den højtærede Minister gjorde det — vil give det Udseende af, at det er „Dansk kristeligt Fællesforbund“, der var den angribende, altsaa at man fra denne Kasses Side ligefrem øvede Tvang over for andre Kasser Medlemmer. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Minister har sine Oplysninger fra, men hvis man skulde til at undersøge Organisationernes Maade at hverve Medlemmer paa, saa tror jeg nok, jeg var i Stand til i Løbet af kort Tid at fremdrage adskillige Eksempler paa, hvorledes man har praktiseret Organisationsfriheden inden for Fagforbundenes Kreds. Derfor er det at vende Tingene paa Hovedet, naar man vil fremstille det, som om det er denne lille Kasse med de faa Tusinde Medlemmer, som, staaende over for den